

Калениченко Р. кандидат психологічних наук, доцент,
доцент кафедри основ професійного навчання КНУБіА
orcid.org/0000-0001-9222-317X

Льовкіна О. доктор філософських наук, професор, завідувач
кафедри психології та соціології Університету державної
фіскальної служби України
orcid.org/0000-0003-1825-8504

Мустафасв Г. кандидат психологічних наук, доцент,
професор кафедри психології та соціології Університету
державної фіскальної служби України
orcid.org/0000-0002-1888-1833

ВРАХУВАННЯ СУЧАСНИХ ТЕНДЕНЦІЙ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОМУ СУПРОВОДІ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

У статті представлено результати дослідження особливостей врахування сучасних тенденцій педагогічної освіти в соціально-психологічному супроводі професійного становлення майбутніх фахівців у сучасному закладі вищої освіти.

Ключові слова: соціально-психологічний супровід; професійне становлення майбутніх фахівців; супровід студента.

Постановка проблеми. Сьогоднішня вища освіта покликана створювати відповідні умови для підготовки компетентного фахівця, орієнтованого на постійний професійний розвиток, самовдосконалення, конкурентоспроможного, професійно мобільного, з високим рівнем продуктивності у професійній діяльності. Крім успішного оволодіння необхідною базою знань і вмінь відповідно до специфіки обраної спеціальності, важливим також є володіння максимально вираженими професійно необхідними якостями та практичними навичками, що є передумовою ефективного здійснення професійних функцій на будь-якому етапі професійного становлення особистості [1]. Все більшого значення для фахівця набуває здатність бути суб'єктом свого професійного розвитку та самостійно знаходити вирішення соціально та професійно значущих проблем в умовах мінливої дійсності [8]. Освітня реформа актуалізувала нові вимоги до професійної підготовки фахівців, пов'язані з необхідністю переосмислення цілей освіти в напрямку від парадигми засвоєння знань, умінь і навичок до створення психолого-педагогічних умов для професійного становлення студентів, які забезпечували б їх готовність до саморозвитку, особистісної й професійної самореалізації в мінливих умовах сьогодення. Викладач зараз повинен врахувати в процесі навчально-

професійної діяльності психологічні особливості студентів, рівень розвитку їх пізнавальних здібностей, інтересів, якостей.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Різними аспектами досліджуваної проблеми займалися багато вчених: виокремлення необхідних професійно значущих якостей працівника (І. Гриншпун, Т. Гура, Є. Климов, О. Лідерс, О. Сухарьов); дослідження професійного розвитку спеціаліста (Г. Абрамова, І. Вачков, М. Обозов); визначення сутності професійного розвитку особистості (Б. Ананьєв, Г. Балл, Е. Зеєр, Л. Мігіна, М. Пряжников, Н. Чепелева, Т. Яценко); визначення концептуальних положень психологічного супроводу як системи професійної діяльності психолога (Р. Бітянова, Н. Глуханюк, Р. Овчарова); виявлення детермінант професіогенезу майбутніх спеціалістів на етапі фахової підготовки (В. Бочелюк, Л. Шнейдер) [4].

Сьогодні усе частіше говориться про формування особистості сучасного полівалентного фахівця. Причому мається на увазі, що сучасне суспільство все більше потребує творчої особистості, здатної до високого рівня адаптації та самореалізації, яка проектує своє майбутнє, свій шлях, ставить перед собою чіткі завдання самовиховання, самовдосконалення та самоосвіти. Вказана теза

проходить через майже всі сучасні тенденції у педагогічній освіті.

Тенденціями змін у сфері освіти за І. А.Зязюном є: світова тенденція зміни основної парадигми освіти; світова тенденція гуманізації освіти; світова тенденція інтеграції; тенденція повернення до традицій вітчизняної освіти і культури, в яких спостерігається потужна «методологія і методика», добре організована гуманітарна освіта на єдності вітчизняної і світової культур [3].

Наступною тенденцією у педагогічній освіті є - перехід від традиційної до концептуальної педагогіки, при якій мислення майбутніх учителів відрізняється від раціонально-прагматичного тим, що спрямоване на глибинне розуміння смислу закладених у них ідей, проникнення у сутність пропонованих принципів реалізації наукових задумок.

Ще одна тенденція: випереджувальний розвиток сучасної педагогічної освіти, орієнтований на нові умови інформаційного суспільства, зростаючий динамізм освітніх реформ з одночасним розширенням варіативності національних, міждержавних, міжвузівських підходів, рішень, позицій, моделей в руслі єдиних, проте не уніфікованих, суспільних перетворень вищої школи.

Наступна тенденція: широке впровадження методів інноваційного і розвиваючого навчання, орієнтованих на розвиток творчого потенціалу особистості, зокрема побудова та реалізація індивідуальних моделей навчання студентів на основі поступового розширення можливостей самостійного вибору дисциплін протягом періоду навчання, врахування індивідуальних особливостей студентів та потреб ринку праці.

Акредитація вищих навчальних закладів та покращення якості освіти на даний час все більше залежить від міжнародної діяльності університетів: модернізація навчальних програм з метою підвищення рівня підготовки фахівців та забезпечення мобільності; обмін викладачами та студентами; корегування змісту освіти, впровадження новітніх технологій навчання, використання сучасних методик оцінювання знань студентів, наприклад, тестових форм контролю; здійснення сертифікації для взаємного визнання дипломів.

Підвищується мобільність студентів. Збільшуються їх можливості навчатися певний

період в іншій країні. Програми мобільності здійснюються через індивідуальну мобільність (за свої кошти), організовані обміни в рамках двосторонніх угод між закладами освіти, під час реалізації міжнародних програм (ERASMUS, SOCRATES, TEMPUS).

Зростає рівень соціальної захищеності студентів шляхом документального підтвердження завершення кожного циклу навчання або досягнення певного рівня професійної підготовки; створення умов для одержання під час навчання в університеті додаткових професійних знань і вмінь.

Ці вказані тенденції у сучасній педагогічній освіті потребують зміни соціально-психологічного супроводу навчально-виховного процесу, спрямування його на розвиток креативного середовища в освітній установі. І тут особливе місце соціогуманітарних дисциплін [6].

Повинен змінюватися вектор такого супроводу, спрямованого на створення креативного середовища освітньої установи. Однак на сьогодні недостатньо досліджено саме таке середовище, яке у свою чергу має вибудовуватися навколо інтересів учня та виконувати функцію адаптації ВНЗ-ду до індивідуальних особливостей і суб'єктивних потреб студентів. Комплексний інтегральний підхід до вищезазначених аспектів на сьогодні є необхідним і актуальним.

Метою статті є: висвітлення особливостей врахування сучасних тенденцій педагогічної освіти в соціально-психологічному супроводі професійного становлення майбутніх фахівців у сучасному закладі вищої освіти.

Методи дослідження. Для досягнення мети нами були використані методи аналізу, порівняння, узагальнення.

Виклад основного матеріалу. Зазвичай, як базовий принцип при формуванні теоретичних основ психологічного супроводу, вчені обирають суб'єктно-орієнтаційний підхід, який, насамперед, враховує активність і внутрішній потенціал суб'єкта, а отже його іманентне право самостійно здійснювати вибір і нести за нього відповідальність [13]. Тому, головною метою соціально-психологічного супроводу навчально-виховного процесу у ВНЗ є допомога суб'єкту (клієнту) повноцінно реалізувати себе у професійній (навчальній) сфері.

Аналіз теоретичних та емпіричних даних з цього питання дозволяє операціоналізувати

поняття «психологічний супровід» як комплексний метод, що забезпечує зовнішні умови для прийняття оптимальних рішень суб'єктом діяльності в різних ситуаціях життєвого вибору. Іншими словами, сенс соціально-психологічного супроводу полягає в тому, щоб навчити людину розв'язувати свої проблеми самостійно. Важливим положенням цього процесу є активізація саморозвитку суб'єкта діяльності, котра є необхідною умовою його професіоналізації (навчання). Отже, основними завданнями соціально-психологічного супроводу у ВНЗ є максимальне розкриття потенційних можливостей викладача й студента, створення умов для повноцінного та максимального прояву позитивних сторін його індивідуальності й ефективної ампліфікації (збагачення) професійного (навчального) досвіду.

Методи психологічного впливу передбачають чималий спектр способів взаємодії з людиною, зокрема юридичні, економічні, ідеологічні, педагогічні та психологічні. У статті розглянуто лише психологічні аспекти цього процесу. Встановлено, що дієвим засобом супроводу є психологічний вишкіл, однією з найважливіших функцій якого є зменшення ступеня невизначеності та ентропії (кількості енергії, яка стала недоступною для здійснення соціальних змін і соціального прогресу). Сукупність теоретичних знань, практичних вмінь і навичок, які становлять зміст психологічного вишколу є суттєвим ресурсом життєвого середовища суб'єкта, залученого до професійної (навчальної) діяльності.

Підґрунтя соціально-психологічного супроводу становить єдність чотирьох функцій: діагностики суті проблеми, яка виникла; інформації стосовно природи проблеми та шляхів її розв'язання; консультації на етапі прийняття рішення й розробки стратегії вирішення проблеми; первинної допомоги на етапі реалізації розробленого плану [4].

Слід зазначити, що інформація, отримана в результаті проведення моніторингу, використовується лише як підґрунтя для прийняття певного рішення клієнтом. Проте накопичені та систематизовані у процесі моніторингу дані є унікальним матеріалом з онтогенетичної історії розвитку клієнта, що завжди збагачує його уявлення про власні

психологічні ресурси й стратегію професіоналізації з метою подальшого використання в професійному консультуванні та стимулюванні професійного розвитку.

Наступний етап здійснення системи психологічного супроводу студента передбачає використання техніки самофутурування в професію, яка належить до прийомів конструювання майбутнього. Використання цієї техніки дозволяє актуалізувати активність суб'єкта в побудові та реалізації можливих професійних ситуацій, подій, оскільки саме образ бажаного майбутнього виступає стимулом саморозвитку та самореалізації людини.

Інтегрованим елементом техніки самофутурування є побудова життєвої програми суб'єкта. Як модель наміченого ним життєвого шляху, ідеальний і бажаний образ майбутнього результату, життєва програма відбивають магістральні цілі, життєві плани та способи їхньої реалізації в певних видах професійної діяльності [9]. Проектування, планування власної стратегії розвитку – процес індивідуально-особистісний, який не виносить примушення й формального ставлення, тобто не може здійснюватися без бажання та інтересу. Суб'єкт співвідносить себе із різноманітним соціальним умовам, форм, структур життя, визначаючи власну траєкторію руху. Для того, щоб проект власного професійного становлення не перетворився в схему, необхідно, насамперед, чітко уявляти не лише кінцевий результат, але й способи його досягнення, шлях, яким прагне йти людина, і ті об'єктивні та суб'єктивні ресурси, котрі для цього знадобляться [9, 10]. Важливим компонентом суб'єктивної картини професійного шляху є уявлення суб'єкта про характер детермінаційних зв'язків між подіями, які відбулися, відбуваються і будуть відбуватися в житті.

Проектування майбутнього здійснюється за допомогою таких процедур: інтерпретації емоційного стану, перегляду минулих рішень, самофутурування, планування часової організації майбутньої діяльності, репетиції майбутнього, наприклад, з використанням рольової гри.

Професійна соціалізація випускників ЗВО уможлиблюється успішним подоланням кризи переходу від навчальної до професійної діяльності. Умова подолання кризи – високий розвиток особистісної та предметної (фахової)

рефлексії, прояв якої здійснюється засобами комунікації. Саме розвиток комунікативної компетентності визначає конструктивний або деструктивний вплив рефлексії на перебіг професійної соціалізації. Висока рефлексивність як така ще не забезпечує успішності професійної соціалізації. Комунікативна компетентність виступає ланкою, що опосередковує проявлення рефлексії у трудовому процесі. Висока рефлексивність у поєднанні з високою комунікативною компетентністю сприяє успішній професійній соціалізації; висока рефлексивність у поєднанні з низькою комунікативною компетентністю ускладнює цей процес. Відтак, успішний перебіг професійної соціалізації вимагає наявності двох необхідних умов (жодна з яких не є достатньою): 1) розвитку особистісної та соціальної рефлексії, 2) комунікативної компетентності [15].

Супровід студента може здійснюватися у двох варіантах:

- загальногруповому;
- індивідуально-особистістому.

У першому варіанті створення креативного середовища забезпечується системою «викладач-студент», де на основі засвоєних знань переважають діалогічні форми роботи.

Вже було зазначено, що саме креативність є характерною ознакою творчої людини, здатної за власною ініціативою реалізувати свій потенціал, з вибором відповідних способів. Це потребує зміни соціально-психологічного супроводу навчально-виховного процесу, спрямування його на розвиток креативного середовища в освітній установі. І соціогуманітарні дисципліни посідають тут особливе місце.

Компоненти креативної особистості: мотиваційний, інтелектуальний, емоційний та комунікативний. Для їх розвитку потрібно розширяти рольовий простір кожного студента й включати його в різноманітні види діяльності, які забезпечують йому творчу самореалізацію та створюють досвід соціальних відносин.

Використовуючи педагогічні технології при викладанні соціогуманітарних дисциплін, насамперед слід формувати інноваційну особистість, якій притаманні:

- внутрішня свобода (ситуації вибору, які стимулюють пізнавальний інтерес «Хочу все

знати», почуття відповідальності та власної значимості);

- стабільність і стресостійкість – це керування емоціями (відчувати настрій інших, протистояти стресам, вміти переборювати відчуття страху, сорому);

- адекватна самооцінка (саме вона формується й змінюється протягом усього шкільного життя. Особливо нестабільним є підлітковий вік).

У практиці розвитку креативної особистості в процесі отримання освіти педагоги рекомендують:

- свідомо експериментувати з новими формами організації занять, здійснюючи пошук методів максималізації підтримки, яку члени колективу надають один одному в творчому плані;

- намагатися створити в колективі атмосферу взаємодії та взаємного стимулювання до висунення ідей;

- розширювати участь і підвищувати зацікавленість кожного члена колективу у творчому процесі;

- постійно підкреслювати важливість оригінальних рішень у будь-яких предметних галузях;

- використовувати повноцінні проекти й завдання для тренувальних завдань;

- створити атмосферу постійного пошуку та припливу проблем (завдань). Один з проявів креативності - не лише здатність оригінально розв'язувати проблеми, але й знаходити нові;

- знаходити можливість заохочення нових думок та ідей, конструктивної критики;

- позбавлятися стереотипів і позбавляти від них інших, позитивно реагувати на запропоновані ідеї, заохочувати ідеї;

- накопичувати ідеї, неприйнятні для розв'язання конкретної задачі (вони можуть знадобитися), пошук сфери застосування цих ідей;

- надавати максимальну свободу в процесі творчості;

- розробити разом з колективом рейтингову систему оцінювання творчого (та/або креативного) внеску, заслуг і кінцевих результатів;

- заохочувати аналіз успішного або неуспішного досвіду вирішення проблем;

- розвивати й заохочувати взаємодію між групами, які паралельно розв'язують власні задачі та розробляють власні проекти;

Питання психології

- підтримувати й допомагати в розширенні інформаційно-комунікативних каналів для отримання необхідних даних і знань.

Ефективними методами роботи є методи креативного навчання. До них належать методи, що в традиційному розумінні є інтуїтивними: «мозкового штурму», емпатії, педагогічні методи, під час застосування яких студент виконує роль викладача. Такі методи спираються на нелогічні дії студентів, що мають інтуїтивний характер.

Інший вид креативних методів навчання базується на використанні алгоритмічних приписів та інструкцій (метод синектики, «морфологічного аналізу»). Їхня мета – побудова логічної опори для створення учнями освітньої продукції.

Наступний вид креативних методів - метод евристики. Це прийоми, які дозволяють учням розв'язувати питання шляхом «наведення» на можливі правильні рішення та скорочення варіантів таких рішень.

До креативних методів належать також:

- метод вигадкування - спосіб створення невідомого студентам раніше продукту за результатами певних розумових дій;

- метод «Якби...» - студентам пропонується скласти опис і намалювати малюнок того, що відбудеться, якщо у світі щось зміниться. Виконання подібних завдань не тільки розвине здатність уявляти, а й дозволить краще зрозуміти будову реального світу, взаємозв'язок його складових, фундаментальні основи різних наук;

- образної картини - відтворює такий стан студента, коли сприйняття і розуміння об'єкта, що вивчається, наче зливаються; відбувається його цілісне, нерозчленоване бачення. Студент під час такої роботи не тільки думає різними масштабами, співвідносить свої знання з різних галузей знань, а й відчуває значення зображеної реальності;

- гіперболізації – збільшується чи зменшується об'єкт пізнання, його окремі частини або якості;

- аглюнації – студентам пропонується поєднати несполучені у реальності якості, властивості, частини об'єкта й зобразити, наприклад, гарячий сніг, солодку сіль тощо.

У процесі навчання зв'язок методу з іншими компонентами є зворотним: метод є похідним від цілей, завдань, змісту, форм навчання; водночас він суттєво впливає на

можливості їхньої практичної реалізації. Навчання прогресує настільки, настільки «дозволяють» йому рухатися уперед застосовані методи.

Зважаючи на характер взаємодії рефлексивності та комунікативної компетентності, слушно стверджувати, що для формування особистості саме сучасного полівалентного фахівця соціально-психологічний супровід академічних груп у ВНЗ неодмінно має містити заходи, спрямовані на розвиток цих психологічних якостей. Актуалізація когнітивного дисонансу між цінностями навчання у ВНЗ та майбутньої професійної діяльності, в контрольованих умовах соціально-психологічного супроводу навчального процесу, а саме при викладанні соціогуманітарних дисциплін, виступатиме підґрунтям процесу становлення індивідуально-психологічної адаптованості студентів до професійних криз. Елементи кризи можуть актуалізуватись шляхом одночасного впровадження альтернативних вимог щодо мотивів, умов і способів діяльності; амбівалентних обґрунтувань її сенсу; варіювання статусу учасників тренінгу; введення елементів змагальності та діяльності в умовах дефіциту часу, інформації та ресурсів [15].

Висновки та перспективи подальших досліджень.

Нинішнє українське суспільство потребує розвинутої, творчої особистості, яка має високий рівень адаптації і самореалізації, проектує своє майбутнє, свій шлях, ставить перед собою чіткі завдання самовиховання, самовдосконалення й самоосвіти. Не треба забувати, що саме креативність є характерною ознакою творчої людини, здатної за власною ініціативою реалізувати свій потенціал, з вибором відповідних способів. Це вимагає враховувати сучасні тенденції педагогічної освіти, зміни соціально-психологічного супроводу навчально-виховного процесу, спрямування його на розвиток креативного середовища в освітній установі. Що в свою чергу потребує вивчення методів впровадження гуманістичних підходів виховання у навчальні заклади, виявлення педагогічних умов, які забезпечували б залучення студентів до гуманістичної освіти та виховання, сприяючи формуванню та розвитку його особистості як суб'єкта цих процесів.

І тут особливе місце повинні займати соціогуманітарні дисципліни. Потрібно

Питання психології

досліджувати, як мусить змінюватися вектор такого супроводу, спрямованого на створення креативного середовища освітньої установи. Вченим треба показувати, яке середовище має вибудовуватися навколо інтересів учня та виконувати функцію адаптації закладу вищої освіти до індивідуальних особливостей і суб'єктивних потреб студентів. Використовуючи сучасні педагогічні технології при викладанні

соціогуманітарних дисциплін, насамперед слід формувати компоненти креативної особистості студента: мотиваційний, інтелектуальний, емоційний та комунікативний. Для їх розвитку потрібно розширяти рольовий простір кожного студента й включати його в різноманітні види діяльності, які забезпечують йому творчу самореалізацію та створюють досвід соціальних відносин.

Список використаних джерел

1. Барчій М. С. До проблеми професійного становлення майбутніх психологів // Вісник Національного університету оборони України. Зб-к наук, праць. - К.: НУОУ, 2015. - Вип. 3 (46)..
2. Біла книга національної освіти України / Акад. пед. наук України; за ред. В. Г. Кременя. – К.: АПН України, 2009. – 144 с.
3. Зязюн І. А. Освітні парадигми та педагогічні технології у вимірах філософії освіти / І. А. Зязюн // Науковий вісник Миколаївського державного університету імені В. О. Сухомлинського. Серія : Педагогічні науки. - 2011. - Вип. 1.33. - С. 22-27. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmdup_2011_1.33_
4. Калениченко Р. А. Вдосконалення технологій соціально-психологічного супроводу навчально-виховного процесу у ВНЗ / Соціалізація студентської молоді в процесі професійної підготовки: Зб. наук. праць / [Ківенко Н.В., Богдановський І.В., Пилипенко О.І., Стасюк В.В., Тарапатова Н.М., Калениченко Р.А., Петухова І.О. та інші]; за заг. ред. Н.В. Ківенко. – Ірпінь: Вид-во Національного університету ДПС України, 2015. – С. 55-65 с.
5. Калениченко Р.А. Психологічне забезпечення підрозділів охорони: Дис... к-та психол. наук. – К.: Інститут психології ім. Г.С.Костюка АПН України, 2004. – 261 с. 3
6. Калениченко Р.А. Бараннік В.А. Психологічні особливості комунікативної креативності студентів // Зб. наук. праць Київського міжнародного університету. – Вип. 9. – Київ, 2006.
7. Калениченко Р.А. Соціально-психологічне забезпечення розвитку особистості у сфері вищої освіти: Монографія / Під ред. Гриніва О.І., Пилипенка О.І. – К.: КиМУ, 2010. – 234 с.
8. Кокун О.М. Психологія професійного становлення сучасного фахівця: Моно- графія. – К.: ДП "Інформ.-аналіт. агенство", 2012. – 200 с.
9. Комунікативні процеси в навчанні: Навчально-методичний комплекс дисципліни / Г.Ю. Мустафаєв; Ю.Г.Поводюк. – Ірпінь.: НУДПСУ, 2012. – 426 с.
10. Корольчук М.С., Крайнюк В.М. Соціально-психологічне забезпечення діяльності в звичайних та екстремальних умовах: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. - К.: Ніка-Центр, 2006. – 580 с.
11. Наказ Міністерства освіти і науки України № 1248 від 30.12.2009 р. «Про покращення соціально-педагогічного і психологічного супроводу навчально-виховного процесу у вищих навчальних закладах III-IV рівнів акредитації»
12. Основи професійної освіти: Підручник / М.В. Руденко, Р.А. Калениченко, Г.В. Капосльоз, Г.Л. Корчова. – К.: КНУБА, 2018. – 613 с.
13. Психологічне супроводження військовослужбовців в діяльності за екстремальних умов / під науковою редакцією доктора психологічних наук, професора Ложкіна Г.В. – К.: В/ч А 0515, 2003. - 140 с.
14. Психолого-педагогічне забезпечення навчально-виховного процесу: Навч. посібник / В.М. Смірнов; М.В. Руденко, Р.А. Калениченко, В.О. Гаврилюк. – К.: КНУБА, 2014. – 432 с.
15. Соціально-психологічний супровід академічної групи як засіб розвитку культури спілкування студентів / Дис... канд. психол. наук: 19.00.05 / Л.В. Власенко; Ін-т психології ім. Г.С.Костюка АПН України. – К., 2005.

References

1. Barchii M. S. Do problemy profesiinoho stanovlennia maibutnix psykhologiv // Visnyk Natsionalnoho universytetu obrony Ukrainy. Zb-k nauk, pray. - K.: NUOU, 2015. - Vyp. Z (46)..
2. Bila knyha natsionalnoi osvity Ukrainy / Akad. ped. nauk Ukrainy; za red. V. H. Kremenia. – K.: APN Ukrainy, 2009. – 144 s.
3. Ziazun I. A. Osvitni paradyhmy ta pedahohichni tekhnolohii u vymirakh filosofii osvity / I. A. Ziazun // Naukovyi visnyk Mykolaiivskoho derzhavnogo universytetu imeni V. O. Sukhomlynskoho. Seriya : Pedahohichni nauky. - 2011. - Vyp. 1.33. - S. 22-27. - Rezhym dostupy: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmdup_2011_1.33_

4. Kalenychenko R. A. Vdoskonalennia tekhnolohii sotsialno-psykholohichnoho suprovodu navchalno-vykhovnoho protsesu u VNZ / Sotsializatsiia studentskoi molodi v protsesi profesiinoi pidhotovky: Zb. nauk. prats / [Kivenko N.V., Bohdanovskiy I.V., Pylypenko O.I., Stasiuk V.V., Tarapatova N.M., Kalenychenko R.A., Pietukhova I.O. ta inshi]; za zah. red. N.V. Kivenko. – Irpin: Vyd-vo Natsionalnoho universytetu DPS Ukrainy, 2015. – S. 55-65 s.
5. Kalenychenko R.A. Psykholohichne zabezpechennia pidrozdiliv okhorony: Dys... k-ta psykhol. nauk. – K.: Instytut psykholohii im. H.S.Kostiuka APN Ukrainy, 2004. – 261 s. 3
6. Kalenychenko R.A. Barannik V.A. Psykholohichni osoblyvosti komunikatyvnoi kreatyvnosti studentiv // Zb. nauk. prats Kyivskoho mizhnarodnoho universytetu. – Vyp. 9. – Kyiv, 2006.
7. Kalenychenko R.A. Sotsialno-psykholohichne zabezpechennia rozvytku osobystosti u sferi vyshchoi osvity: Monohrafiia / Pid. red. Hryniiva O.I., Pylypenka O.I. – K.: KyMU, 2010. – 234 s.
8. Kokun O.M. Psykholohiia profesiinoho stanovlennia suchasnoho fakhivtsia: Mono- hrafiia. – K.: DP "Inform.-analit. ahenstvo", 2012. – 200 s.
9. Komunikatyvni protsesy v navchanni: Navchalno-metodychnyi kompleks dystsypliny / H.Iu. Mustafaiev; Yu.H.Povodiuk. – Irpin.: NUDPSU, 2012. – 426 s.
10. Korolchuk M.S., Krainiuk V.M. Sotsialno-psykholohichne zabezpechennia diialnosti v zvychaynykh ta ekstremalnykh umovakh: Navchalnyi posibnyk dlia studentiv vyshchyykh navchalnykh zakladiv. K.: Nika-Tsentr, 2006. – 580 s.
11. Nakaz Ministerstva osvity i nauky Ukrainy № 1248 vid 30.12.2009 r. «Pro pokrashchennia sotsialno-pedahohichnoho i psykholohichnoho suprovodu navchalno-vykhovnoho protsesu u vyshchyykh navchalnykh zakladakh III-IV rivniv akredytatsii»
12. Osnovy profesiinoi osvity: Pidruchnyk / M.V. Rudenko, R.A. Kalenychenko, H.V. Kaposloz, H.L. Korchova. – K.: KNUBA, 2018. – 613 s.
13. Psykholohichne suprovodzhennia viiskovosluzhbovtiv v diialnosti za ekstremalnykh umov / pid naukovoju redaktsiieiu doktora psykholohichnykh nauk, profesora Lozhkina H.V. – K.: V/ch A 0515, 2003. 140 s.
14. Psykholoho-pedahohichne zabezpechennia navchalno-vykhovnoho protsesu: Navch. posibnyk / V.M. Smirnov; M.V. Rudenko, R.A. Kalenychenko, V.O. Havryliuk. – K.: KNUBA, 2014. – 432 s.
15. Sotsialno-psykholohichnyi suprovid akademichnoi hrupy yak zasib rozvytku kultury spilkuvannia studentiv / Dys... kand. psykhol. nauk: 19.00.05 / L.V. Vlasenko; In-t psykholohii im. H.S.Kostiuka APN Ukrainy. – K., 2005.

Резюме

Калениченко Р. кандидат психологических наук, доцент,
доцент кафедры основ профессионального обучения КНУСИА
orcid.org/0000-0001-9222-317X

Лёвкина Е. доктор философских наук, профессор,
заведующая кафедрой психологии и социологии
Университета государственной фискальной службы Украины
orcid.org/0000-0003-1825-8504

Мустафаев Г. кандидат психологических наук, доцент,
Профессор кафедры психологии и социологии
Университета государственной фискальной службы Украины
orcid.org/0000-0002-1888-1833

УЧЕТ В СОЦИАЛЬНО-ПСИХОЛОГИЧЕСКОМ СОПРОВОЖДЕНИИ ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО СТАНОВЛЕНИЯ БУДУЩИХ СПЕЦИАЛИСТОВ СОВРЕМЕННЫХ ТЕНДЕНЦИЙ ПЕДАГОГИЧЕСКОГО ОБРАЗОВАНИЯ

В статье представлены результаты исследования особенностей учета современных тенденций педагогического образования в социально-психологическом сопровождении профессионального становления будущих специалистов в современном учреждении высшего образования.

Ключевые слова: социально-психологическое сопровождение; профессиональное становление будущих специалистов; сопровождение студента.

Summari

Kalenichenko R. Candidate of Psychological Sciences,
Associate Professor, Senior Lecturer of the Department
of Professional Studies of Kyiv National University
of Civil Engineering and Architecture
orcid.org/0000-0001-9222-317X

Leovkina O. Doctor of Philosophical Sciences, professor,
Head of the Department of Psychology and Sociology of the
University of the State Fiscal Service of Ukraine
orcid.org/0000-0003-1825-8504

*Mustafaiev G. Candidate of Psychological Sciences,
Associate Professor, Professor of the Department of
Psychology and Sociology of the University
of the State Fiscal Service of Ukraine
orcid.org/0000-0002-1888-1833*

ACCOUNTING MODERN TENDENCIES OF PEDAGOGICAL EDUCATION IN SOCIAL AND PSYCHOLOGICAL SUPPORT OF PROFESSIONAL FORMATION OF FUTURE SPECIALISTS

On the basis of theoretical analysis of research the paper determines the peculiarities of social and psychological support to future specialist's professional development in the process of professional maturity during their training at the higher educational establishments.

Modern society increasingly requires creative personality, capable for a high level of adaptation and self-realization. Such personality can create their future, their way, set clear tasks for self-improvement and self-education. Psychic self-regulation is realized in its combination of energetic, dynamic, social and semantic aspects. As a conscious individual, the person is responsible for the consequences of their own choices and actions.

The creativity is a characteristic feature of a creative person, capable to fulfill their potential with their own initiative and with a choice of appropriate methods. There are such components of the creative personality as motivational, intellectual, emotional and communicative. For their development it's necessary to expand the role space of each student and to include him in a variety of activities that provide creative fulfillment and create the experience of social relations.

It's necessary to change social and psychological support of the educational process, to focus it on the development of creative environment in the educational institution. Effective means of such support is the psychological training, one of the most important functions of which is to reduce uncertainty and entropy (the amount of energy that has become available to make social change and social progress). There is a special role of humanitarian disciplines in this aspect. The combination of theoretical knowledge and practical skills makes the contents of the psychological training. It is the essential resource for the living environment of a person involved in professional (educational) activities.

Background of socio-psychological support combines four functions: diagnosis of the problem which has arisen; information on the nature of the problem and ways of its solution; consultations during decision-making process and strategy development the problem solving; primary care at the stage of realization of plan.

A person does not automatically turn from one activity to another but doing it deliberately, taking into account the social situation, the importance of the fulfilled operations, the possible results of the actions. The main purpose of social and psychological support to the educational process at the university is a person's fully realization assistance in the professional (academic) field. The sense of social and psychological support is to teach people to solve their problems independently. Updating the cognitive dissonance between the values of training in high school and future professional activities in the controlled conditions of social and psychological support to the educational process, namely the teaching humanities disciplines, will serve as the foundation of the formation process of individual and psychological adaptation of the students to professional crises.

Key words: social and psychological support; future specialist's professional development; student's support.